

Brusel 15. listopadu 2017
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, pokud jde o používání systému vstupu/výstupu (první čtení) – přijetí legislativního aktu = prohlášení

Prohlášení Komise

Nařízení, kterým se zřizuje systém vstupu/výstupu, je v souladu se stávající podobou tranzitního režimu pro Kaliningrad zřízeného nařízením 693/2003¹.

Komise zajistí právní soudržnost mezi těmito právními akty, pokud by tranzitní režim pro Kaliningrad měl být v budoucnu pozměněn.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 693/2003 ze dne 14. dubna 2003 o zavedení dokladu k usnadnění průjezdu (FTD) a dokladu k usnadnění průjezdu po železnici (FRTD) a o změně Společné konzulární instrukce a Společné příručky, Úř. věst. L 99, 17.4.2003, s. 8.

Prohlášení Rakouska

Rakousko si velice váží intenzivního úsilí, které estonské předsednictví vyvíjí k dosažení širokého konsensu mezi členskými státy v této důležité otázce.

Donucovací orgány však stále mají jen nedostatečný přístup do systému vstupu/výstupu za účelem zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí či jiných osob páchajících trestnou činnost. Doufáme, že tento problém bude vyřešen v rámci interoperability.

Rovněž přístup azylových orgánů do systému vstupu/výstupu by byl příznivý pro účinnou spolupráci mezi azylovými orgány členských států. Účinné využívání systémů, jako je systém vstupu/výstupu, o němž se jednalo po dlouhou dobu a za využití značných finančních a personálních zdrojů – je nezbytné. Přístup azylových orgánů do systému vstupu/výstupu za účelem zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí, jakož i z důvodů usnadnění procesu a navracení, by představoval ústřední dodatečný přínos systému EES.

Prohlášení Chorvatska

Chorvatská republika podporuje cíl tohoto nařízení, neboť by mělo přispět k posílení a zachování příznivé bezpečnostní situace na celém území Evropské unie, jejímž předpokladem je – mimo jiné – lepší a operativnější ochrana vnějších hranic.

Tento cíl by měl být považován za nejvyšší zájem občanů Evropské unie a Chorvatská republika shledává nepřijatelným, aby se toto nařízení nepoužívalo od samého počátku jeho praktického uplatňování na vnějších hranicích Evropské unie, čímž by se zbytečně a bezdůvodně snížil jeho účinek. Je třeba zdůraznit, že na základě vstupu v platnost současného návrhu nařízení by bylo dočasně pozastaveno stávající ustanovení čl. 6 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu, jakož i stávající ustanovení smlouvy o přistoupení Chorvatské republiky jakožto nedílné součásti *acquis communautaire*. Chorvatská republika by ráda upozornila na skutečnost, že Evropská komise již v samotném názvu návrhu nařízení předpokládá provádění tohoto nařízení právě na vnějších hranicích Unie, a tím i rovné zacházení se všemi členskými státy.

Nerovné uplatnění tohoto nařízení na řádné členy schengenského prostoru a na ty, kteří se jimi mají teprve stát, včetně Chorvatské republiky, by vedlo k tomu, že cíl tohoto nařízení by se stal druhotným a kromě ohrožení vnitřní bezpečnosti Evropské unie a účinného boje proti terorismu a závažné trestné činnosti by byl vyslán negativní signál evropské veřejnosti.

Z praktického hlediska by nerovné uplatnění tohoto nařízení znamenalo nemožnost registrovat délku pobytu státních příslušníků třetích zemí krátkodobě pobývajících v EU v důsledku nedostatečného přístupu do Vízového informačního systému prostřednictvím systému vstupu/výstupu, a tedy nemožnost ověřit platnost schengenského víza. Vzhledem k tomu, že Chorvatská republika uznává toto vízum za rovnocenné s chorvatskými vízy, mohla by umožnit vstup na své státní území držiteli neplatného víza cestujícímu do země schengenského prostoru, a to vše z důvodu nedostatečného přístupu do Vízového informačního systému prostřednictvím systému vstupu/výstupu, z čehož vyvstává otázka členského státu odpovědného za úhradu nákladů za navrácení těchto osob.

Kromě toho by nepoužívání tohoto nařízení v Chorvatské republice znamenalo nemožnost přístupu k dalším operativním informacím o osobách, jež často překračují vnější hranice Evropské unie i hranici schengenského prostoru, včetně potenciálních teroristů a jiných osob podezřelých z hlediska bezpečnosti.

Takové nerovné uplatňování by mohlo přesměrovat pohyb osob, které představují hrozbu pro vnitřní bezpečnost Evropské unie, přes ty hranice, na nichž by tento systém nebyl používán. Pokud jde o Chorvatskou republiku, znamenalo by to přesměrování na přibližně 1 350 km vnějších hranic Evropské unie, přičemž je třeba mít na paměti také třetí země, v nichž existuje tendence k zvýšené nesnášenlivosti, radikalismu a násilnému extremismu, podnícená rovněž fenoménem zahraničních teroristických bojovníků, kteří se vracejí z válečných zón do svých domovských zemí, což pro Chorvatskou republiku také zvyšuje riziko terorismu.

Kromě toho by nerovné uplatňování tohoto nařízení mělo rovněž závažný dopad na plynulost přeshraničního provozu, neboť vedle zavedených systematických kontrol by bylo zapotřebí více času pro ruční zpracování cestovních dokladů namísto automatického, čímž by bylo ohroženo náležité bezpečnostní profilování cestujících příslušníky pohraniční stráže.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti má Chorvatská republika, jakožto členský stát s dlouhou vnější hranicí, mimořádný zájem na nalezení způsobu, jak uplatňovat toto nařízení na všech vnějších hranicích Evropské unie od samého počátku jeho přijetí, a tedy na optimalizaci cíle nařízení.
